

Men ville det ikke, hvis man skulle måle på hjemmehjælp til de ældre, have været bedre at sikre, at alle pengene gik til en god hjemmehjælp, og til, at de ældre og hjemmehjælpen selv kunne tilrettelægge, hvad man nu ønskede at få udført, i stedet for at alting skal gøres op i det minuttyranni, som Venstre under valgkampen var så optaget af at stoppe, men som er blevet langt mere udbredt nu med indførelsen af denne her ordning?

(Kort bemærkning).

Flemming Oppfeldt (V):

Venstre mener, at minuttyranni og den slags og en bedre kvalitet hænger sammen med at få mere konkurrence på det her område og få flere at vælge imellem. Hvis man vil virkeliggøre ens hensigt, bl.a. også Enhedslistens hensigt om, at ældre skal have større valgfrihed, jamen så kræver det jo også, at man har noget at vælge imellem.

Et af vores succeskriterier er, at flere og flere ældre benytter sig af det frie valg; det gør de i Helsingør Kommune: 28 pct., Frederiksberg Kommune: 20 pct., Odense Kommune: 20 pct., Skive Kommune: 17 pct., Herning Kommune: 14 pct. og Skagen Kommune: 12 pct., for nu at tage dem, hvor det frie valg har udviklet sig mest.

Hvis vi ser historisk på det, så var Søllerød Kommune den første kommune, og der er procenten kommet helt op på 40, men det har også taget 10 år. Det vil sige, at sådan noget her tager tid, man kan ikke vurdere det efter bare nogle få måneders benyttelse.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Så kan fru Schødts komme på talerstolen som ordfører.

Grete Schødts (S):

Loven om frit valg af leverandør var vi meget skeptiske over for, det er vist ikke nogen hemmelighed. Vi er også kommet til den erkendelse og konklusion, at borgernes forventninger ikke er indfriet. Det var og er kort og godt en fiasko.

De 500 mio. kr., der blev kastet i ringen under statsministerens valgkamp, er ikke tilnærmelsesvis kommet borgerne til gode; stopurstyreriet og stregkoderne trives i bedste stil. Bedre service og mere tid i ældreplejen har borgerne ikke mærket meget til, tværtimod har de fleste oplevet lige det modsatte.

Pengene, de 500 mio. kr., er ikke kommet ud til borgerne. Det gik med loven som med penge-

ne, at det blev til administration og bureaukrati, som vi jo allerede ved førstebehandlingen af dette lovforslag påviste ville komme til at ske. Det er også tydeligt bevist med den seneste undersøgelse, som Ældre Sagen har gennemført:

Vi har gentagne gange her i Folketingssalen i forbindelse med spørgsmål, især om onsdagen, opfordret socialministeren til at fremrykke revisionen af loven, så vi kunne få ændret loven, så det kom de ældre til gode. Det har ministeren afvist gentagne gange.

Ikke desto mindre sendte ministeren os ordførere et brev i juni måned, hvor hun varslede, at hun ville tage initiativ til at ændre loven, så det kunne lette kommunalbestyrelsernes mulighed for at bruge udbudsmodellen. Nu er der så gået 8 måneder, og nu står vi så med det her lovforslag, hvor socialministeren ønsker bemyndigelse til ændring af tre for hende uhensigtsmæssige barrierer for den succes, der aldrig kom.

Jeg vil godt sige, at vores tålmodighed er opbrugt. Vi har erkendt, at loven om frit valg af private leverandører ikke er mere værd end det stykke papir, den er skrevet på. Derfor har vi her ved årsskiftet gennemarbejdet et beslutningsforslag, som er på vej til behandling her i Folketinget.

Det er rettet mod en helhedsorienteret pleje med omsorgstid, tværfagligt samarbejde og en målrettet tilrettelæggelse af hjælpen ude hos den enkelte.

Jeg skal her ikke undlade at sige, at vi stadig væk anbefaler fremrykningen af revisionen af frit valg-loven, så vi får mulighed for at sætte mennesket i centrum i stedet for denne her hovsaløsning, vi har i dag, som ikke har det indhold, den skal have.

Udskyldelsen af revisionen af klagerådene har vi sådan set ikke noget imod, den kan vi godt acceptere. Men der skal ikke være nogen tvivl om, at vi i Socialdemokratiet ønsker at opretholde og bevare klagerådene, og det samme gælder for ældrerådene. Rigtig mange mennesker engagerer sig i det arbejde til glæde og gavn for de tusinder af ældre, de repræsenterer over for beslutningstagerne, nemlig kommunerne.

Kl. 14.25

Om vi skal have to leverandører eller fem til at byde på madserviceordning, er vi egentlig ikke så optaget af. Vi er faktisk meget mere optaget af at få indflydelse på den kost og den kvalitet, der skal være fra de leverandører.

Kravet om 2-årige kontrakter er sådan set ikke groet i vores have. Det var faktisk socialmi-